

[Karen Højte Jensen]

Jeg vil godt bede ministeren konkretisere, hvornår hun forventer at vi kan få en afgørelse på denne sag, og jeg vil spørge, om hun er parat til at tage initiativ til at klarlægge reglerne omkring disse ting, så vi ikke får gentagelsestilfælde, som jeg har indtryk af at hverken ministeren eller jeg synes er særlig rare.

Brøndsted (V):

Jeg synes, der er grund til at sige ministeren tak for det helt klare og kontante svar, jeg egentlig opfattede det som. Der er ingen tvivl. Jeg opfatter det sådan – og vil gerne have det bekræftet – at de beskæftigelsesarbejder, som sættes i gang i kommunen, er et åbent arbejdstilbud, og når man har dette tilbud og man kan sige, det er meningsfyldt arbejde – som det bl. a. i Gudmetilfældet må siges at være – så kan man ikke modtage hjælpen.

Når resultatet af undersøgelsen af, hvad der er baggrund for ankestyrelsens beslutning, kommer frem, er der nok ingen tvivl om, at man må indrømme, at det er en fuser, at det var en fejl, at man sagde, der skulle udbetales bistandshjælp her. Vil ministeren så ikke hjælpe kommunerne med virkelig at få baggrund for at administrere § 37 og § 38, for der er mange kommuner, der har vældige problemer og vanskeligheder? Det er meget lettere at betale pengene end at stå og sige: det kan ikke lade sig gøre, når der er tilbud af den ene eller den anden karakter.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg vil gerne bekræfte, at jeg betragter det som et principielt spørgsmål, og også, at det har sammenhæng med de diskussioner, som er blevet ført i forbindelse med aktiviteter i andre ministerier omkring de arbejdsløse.

Jeg skal rette den lille misforståelse i fru Karen Højte Jensens andet indlæg. Det er ikke socialstyrelsen, men ankestyrelsen, vi her taler om, og det er derfor fra ankestyrelsen, jeg forventer en tilbagemelding.

Jeg kan ikke give et klarere svar end det, jeg gav i første omgang, og jeg opfatter det også selv som tilstrækkelig klart. Men jeg vil godt supplerende sige, at vi har nedsat en arbejdsgruppe i socialministeriet, der ser på bistandslovens kontanthjælpsregler for at finde frem til nogle mere retmæssige ydelser,

og jeg ved, at denne arbejdsgruppe på baggrund af bl. a. denne sag også har taget spørgsmålet op for at overveje, om der er behov for en præcisering af reglerne på dette område. Dette også som svar til hr. Brøndsted om vores vilje til at hjælpe kommunerne i disse spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 699

23) Til indenrigsministeren af:

Tyroll (VS):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor lægemiddellovens muligheder for at gribe ind over for produktion og eksport af præparatet Entomercol, der bl. a. indeholder stoffet quinolin, som er forbudt i Danmark, ikke er bragt i anvendelse, og vil ministeren sørge for, at de bliver det?«

Skriftlig begrundelse

Firmaet Marcopharma eksporterer et produkt som nævnt i spørgsmålet. Det indeholder quinolin, som er forbudt i Danmark på grund af utallige bivirkninger. Stoffet eksporteres angiveligt til bl. a. Nigeria. Titusinder verden over er nu invalider efter brug af dette stof. Marcopharma anbefaler produktet til behandling af diarré og et bredt spektrum af mave-tarm-infektioner.

På baggrund af en artikel i VS' avis Solidaritet fra februar 1981 ønskes spørgsmålet nøjere belyst – herunder hvilke muligheder for indgriben sundhedsstyrelsen har ud fra lægemiddellovens § 7, stk. 5, samt sundhedsstyrelsens bekendtgørelse, § 3.

Tyroll (VS):

Det, jeg spørger indenrigsministeren om, er, om man vil gribe ind over for produktion og eksport af præparatet Entomercol, som angiveligt eksporteres fra Danmark til Nigeria.

Der er tale om et præparat, som man karakteriserer som et haglskudspræparat. Det dækker over, at der her er tale om en masse forskellige stoffer, antibiotika og giftstoffer, kombineret i ét præparat. Hvert af disse antibiotika og stoffer har forskelligt sigte, og der er tale om, at man ligesom skyder i blinde